

SENTÈNCIA 2000-56 DE 18 DE DESEMBRE DE 2000

EXERCICI DE PROFESSIONS LIBERALS. La d' "assessor jurídic" no és professió liberal en el sentit del Decret de 6 de juny de 1977 perquè aquesta és una de les funcions de la professió liberal d'advocat. Possessió d'un títol d'estudis especialitzats.

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció Administrativa de la Batllia, en la sentència número 2000-43, de 26 de maig de 2000, va desestimar la demanda interposada per la Sra. N.A.T. contra la decisió del M.I. Govern d'Andorra núm. 3610/1999, de 23 de juny de 1999, confirmatòria de la resolució del Ministre de la Presidència i Interior del 12 d'abril de 1999 per les quals se li desestimava la seva sol·licitud d'exercici de la professió liberal d'assessor jurídic.

2.- Contra la sentència esmentada la part agent va interposar un recurs d'apel·lació, demanant la revocació de la sentència i que es deixi sense efecte la resolució del M.I. Govern.

3.- Un cop feta la designació del magistrat ponent, de l'anterior escrit se n'ha donat trasllat a la representació del Govern, que l'ha contestat oposant-se a la pretensió de la part apel·lant i demanant la confirmació de la sentència.

4.- Les parts han presentat llurs escrits de conclusions i tot seguit han quedat les actuacions vistes per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Les resolucions administratives que la sentència de la Batllia declara ajustades al Dret deneguen a la Sra. apel·lant el permís per exercir la professió liberal d'"assessor jurídic" perquè aquestes funcions s'exerceixen dins el marc de la professió d'advocat. La sentència indica, resumidament, que tot i que la titulació que posseeix la sol·licitant li permetria, segons la resolució recorreguda, l'exercici de la professió liberal d'advocat, l'estimació de la petició conduiria a una desnaturalització de la professió d'advocat a favor de la nova modalitat professional de l'assessor en Dret, amb merma de les garanties dels ciutadans.

Tercer.- El Decret d'exercici de professions liberals al Principat d'Andorra, aprovat pel Consell General el 6 de juliol de 1977 fou aprovat, com s'indica en la seva

exposició de motius, amb la finalitat de garantir als tècnics andorrans el desenvolupament de llurs aptituds dins de la pròpia comunitat política i a aquesta el disposar de professionals en la quantitat i de la qualitat que li són necessaris. Per donar la major certesa i claredat a l'àmbit d'aplicació del Decret es vincula el concepte de professió liberal a la possessió d'un títol d'estudis especialitzats lliurat pel Consell General o per organismes d'ell dependents (article 1) i es conté la previsió de que si no existeixen títols andorrans de l'especialitat es reconeixeran únicament els lliurats pels països veïns, Espanya o França.

Partint d'aquest plantejament, el recurs ha de ser desestimat per les raons següents:

A) La d'"assessor jurídic" no es pot considerar pròpiament com una "professió liberal" en el sentit del Decret de 6 de juny de 1977 perquè precisament l'assessorament jurídic és una de les funcions de la professió liberal d'advocat, ja s'exerceixi en l'àmbit públic o en el privat, professió que està reconeguda al Principat i en relació a la que els professionals que l'exerceixen gaudeixen d'un col·legi professional (com preveu precisament l'article 13 del Decret).

B) La Sra. N.A.T. està en possessió del títol, expedit a França de "diplome de maitrise en droit privé, mention droit notarial et immobilier", títol que ni habilita, al país veí, per l'exercici professional de "conseil juridique", que no existeix ara a França, ni habilita per l'exercici de la professió d'advocat, que exigeix haver obtingut el certificat d'aptitud per la professió d'advocat, i així es constata (a diferència del que apunta la resolució recorreguda) en l'informe emès pel Departament de Treball (foli 37 de les actuacions) en el sentit de que la titulació de la Sra. N.A.T. "no dóna dret en el país expedidor del seu títol (França) a realitzar les activitats professionals que sol·licitava, d'assessoria jurídica" i en conseqüència el Departament va informar desfavorablement la sol·licitud formulada.

Quart.- Per tot el que s'ha exposat, es desestima el recurs d'apel·lació, sense fer especial declaració sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. N.A.T. contra la sentència de la Secció Administrativa de la Batllia número 2000-43, de 26 de maig de 2000, que es confirma, sense fer especial pronunciament sobre les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.